

Ritmus és mozdulat

Jacsó Anna, az egri Neumann János Középiskola tanulója, a modern és klasszikus balett szerelmeseként több táncszövetség díját nyerte el szóló és duett előadásával az elmúlt években. Legyen szó felnőtt vagy ifjúsági versenyről, Anna karizmája és kitartása stabil pontnak bizonyul versenytársai ellen. A kemény testi erőnlét mellett odaadással folytatja tanulmányait, így fenntartva egy erős szellemi és fizikai egyensúlyt az életében.

Milyen eredményeidre vagy a legbüszkébb?

Nehéz eldönteni, hiszen a tánc nem elsősorban a versenyzésről, hanem az önkifejezésről szól, de talán a Táncművészetek Országos Szövetsége által rendezett versenyeken elért első helyezésekért. Itt az ország legjobb táncművészei mérhetik össze tudásukat. Szólóban 2012-ben az ifjúsági versenyen, 2013-ban pedig a felnőtt versenyen szólóban és az ifjúságban duettben lettem első.

2012-ben szóló kategóriában az Magyar Látványtánc Sportszövetség (MLTSZ) versenyének Európa bajnokságán is első helyezést értem el, de ennek ellenére a TOSZ-os ver-

senyekre mindig büszkébb voltam, mert úgy gondolom, hogy az komolyabb verseny, és nehezebb első helyezést elérni. Nagy élmény számomra a versenyek forgataga a megmérettetés, no és persze a győzelem.

Mikor és miért kezdted el táncolni?

Az igazat megvallva, nem saját akaratomból történt így. Három évesen kezdtem, és azért, mert anyukám fiatal korában nagyon szeretett volna megtanulni balettozni, de nem volt meg rá a lehetősége, és már akkor elhatározta, hogy ha egyszer lesz egy lánya, ő biztosan balettozni fog. Ez persze első hallásra nem tűnik jó kezdésnek,

de én rögtön beleszerettem a táncba, így anyukám vágyai és az én tetszésem összehatalálkozott. Így lettem én is táncos.

Mi motivált abban, hogy versenyszerűen is folytasd ezt a sportot?

Az, hogy bizonyítani akartam a tánctanárainknak és önmagamnak is. A mindennapi edzések során is rengeteg örömet okoz nekem a tánc, de visszacsatolás nélkül nehezen mérí fel az ember a fejlődését. Erre szolgálhatnak a rendszeres versenyek, ahol elsősorban nem másokkal, hanem magammal küzdök meg.

Mit jelent számodra a tánc, a mozgás öröme?

Nagyjából mindent. Ahogy teltek az évek számomra a tánc egyszerű hobbiból szenvedéllyé, úgymond az életem értelmévé vált. Nem tudom elképzelni az életemet tánc nélkül, egyszerűen a részem. Mindenkinek szüksége van arra, hogy érzelmeit kifejezze valamilyen formában, egyesek írnak, mások énekelnek, én a táncot fedeztem fel magamnak erre a célra.

Kitől kapsz vagy vársz meghatározó támogatást?

Egyértelmű, hogy leginkább a tánctanáromtól, Gulyik Judittól, és a lányától, Rubi Annától, aki a koreográfusunk, de természetesen a szüleim és társaim támogatása is kiemelt jelentőségű volt. Elsősorban a kezdeti időkből jelentett ez sokat számomra.

Mennyi időt veszi igénybe ez a sport?

Nem vészesen sok időt, legalábbis szerintem nem. Általában úgy szokott menni, hogy heti három edzésünk van, és még ezen kívül bejárunk hétvégénként próbálni a különböző rendezvények előtt. Ilyenkor tél végén és egész tavasszal, sokkal többet próbálunk, mert közelednek a versenyek. Számomra ez az időszak a legkedvesebb, mert ekkor igazán ráhangolódhatok a táncra, ami egyúttal elmélyülést is jelent számomra.

Nehéz beosztani a szabadidődet?

Nem kifejezetten. Szerintem, ha kicsit összeszedettebb lennék, mindent véghez tudnék vinni még ennyi edzés mellett is. Persze a tapasztalat sokat számít minden versenyző számára, így idővel én is egyre inkább megtanulom az energiáimat irányba állítani.

Vannak más elfoglaltságok vagy hobbik, amelyeknek szintén szentelsz időt?

Igen. Bár az elmúlt pár hétben sok edzést kihagytam, de általában a balett órák mellett még heti öt edzésem van, ebből kettő reggel 6-tól, kettő pont aznap van délután öt órától, amikor az iskolában kilenc tanórám van. Így érthető is, hogy nem mindig tudok eljutni edzésekre. Ezek az edzések egyébként ilyen kardio-jellegűek. Egy héten van 2 tabata, 2 cross és egy iron box típusú.

sú edzés. Nagyon beleszerettem ezekbe az edzésekbe annak ellenére hogy elég távol állnak a balett mozdulatoktól.

Miért esett a választásod a Neumann János Középiskolára?

Azért, mert a testvérem annak idején szintén a Neumannba járt és úgy láttam, hogy tetszett neki. Emellett a társaság is nagyon szimpatikus volt, és csak jót hallottam az iskoláról, ezért döntöttem így.

Milyen irányban tervezel továbbtanulni?

Legnagyobb vágyam az lenne, hogy bekelek a Magyar Táncművészeti Főiskolára, de mostanában egyre több, külföldi táncművészeti iskolákat néztem és azok is megtetszettek. Ha a tánc esetleg nem jönne össze

szívesen mennék gyógytornásznak, de ezt még nem döntöttem el teljesen.

A jövőben milyen szerepet tulajdonítasz a táncnak és milyen a tanulásnak vagy a munkának?

Mint az fentebbiekben kiderült, azt szeretném hogy az én életemben a tánc egyenlő legyen a munkával és a tanulással is.

Milyen tulajdonságokat tartasz fontosnak ehhez a sporthoz?

Táncosként a fegyelem elengedhetetlen, ezért az edzéseken való részvétel és az ott tanúsított odafigyelés nagyon fontos. Ez a sport sok kreativitást is igényel, emellett kellő elhivatottságot.

Magyari Petra